

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6609/2024
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство одбране, Управа за општу логистику, чији је заступник Војно Правобранилаштво из Београда, против туженог АА из ..., чији је привремени заступник Александра Ђурковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11395/19 од 12.10.2023. године, у седници већа одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11395/19 од 12.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11395/19 од 12.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11395/19 од 12.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 3128/18 од 17.04.2019. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му исплати износ од 77.434,52 динара, са законском затезном каматом од 27.02.2018. године до исплате (став први изреке првостепене пресуде) и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка (став други изреке првостепене пресуде). Ставом другим изреке побијане другостепене пресуде, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је враћање исплаћеног туженом од стране тужиоца, а после престанка професионалне војне службе, на име зараде и осталих личних примања.

Према оцени Врховног суда, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду и да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови да се овој парници дозволи одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 2. ЗПП и одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета 27.02.2018. године. Вредност предмета спора износи 77.434,52 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић